

spoznanji, da se dá vsacemu narodu, kar mu gre, in le še to rečem, ako bi jaz za cesarstvo Avstrijsko snoval temeljne postave „Grundrechte,“ napisal bi jim za prvi paragraf to-le: „Oesterreich ist nationslos; keine Nation ist die herrschende in Oesterreich!“ (noben narod ne sme gospod biti v Avstriji). (Dolga in živa pohvala.)

Mnogovrstne novice.

* V solinah v Velički še niso našli pomoči proti povodnji podzemeljski, ktera je že pred božičem raztopila soli za več kot 800.000 gold. vrednosti. Al vse to bi se dalo še pozabiti, da bi se le popolni pogubi otéle soline, sicer država naša zgubi posestvo nad 200 milijoni gold. vredno. Dve reči ste, zavoljo kterih so te soline velike vrednosti: ena je ta, da so v teh solinah neizmerni zakladi kamne soli tako čiste, da se le kar zmelje in je ni treba čistiti kakor se mora čistiti sol iz družih solin; druga prednost pa je ta, da vsa poljska dežela in velik del zahodnje Rusije noter do Moskove po lahki poti iz Veličke dobiva sol.

* Več let zaporedoma je mnogo romarjev o veliki noči potovalo v Jeruzalem. Nemirni časi v Turčiji so vzrok, da se letos opusti to potovanje. Sedanji predstojnik romarske hiše g. Franc Hrovat (bivši fajmošter Št. Jakobski v Ljubljani) ostane v Jeruzalemu.

* Gospodarska akademija v ogerskem Starem gradu (Ungar. Altenburg), ktera je dozdej ces. kralj. akademija bila, je 15. dne t. m. postala ogerska. Učni jezik ostane (kakošna milost!) vendar še nemški.

* Nova šolska postava pravi v §. 27., da vsaka nova šola se mora tako zidati, da vsak otrok ima prostora za 8 do 12 štirjaških stopinj.

* Davek od kuhe žganja je lanskega leta v vsem cesarstvu znesel 2 milijona in 261.859 gold.

* Ogersko je z davki zaostalo za 40 milijonov goldinarjev. Uradni dunajski časnik „Wien. Abendpost“ zagovarja ta zaostanek s tem, da pravi, da se ta zaostali davek vleče že od 1850. do 1867. leta. — Tedaj vendar-le zaostanek — in nič družega! Pa kaj mara „ogerska država“? — če bi jej domá zmanjkalo denarja, pa pride po-nj k „avstrijski državi.“

Dopisi.

Iz Koroškega. † (Premišljevanje v Božiču.) Čudne reči se godé skozi povsod. Vojska žuga svet zgrabiti, slabo pa še stoji v srcu domovine. „Izobraženost je moč“; pustite nam tedaj prosto pot, ne ovirajte našega naroda, dajte mu svete pravice, ktere uživajo tudi drugi narodi, da 19. §. ne ostane mrtva črka. Tam na Ogerskem se razširja „Magjar-orszag“ in se raduje nad obilostjo, ki jo je dosegel, ker dobil je vse in še to, kar se pred leti še nikomur sanjalo ni, — Slavjan pa še zmiraj milo zdihuje, in se le raduje nad svojimi vodniki, kteri so mu dosihmal um bistrili in na blagor narodu delali. Pa upanje še živí v nas, upanje do pravičnega cesarja, upanje do voditeljev naših, da ne opešajo trkati na duri, da se narodu slovenskemu odpró pravice njegove! — Čitali smo v časnikih, da na Ogerskem roparjev mrgoli a da je predrznost njihova taka, da celó železnice nimajo mirú. Pri nas ni sicer razuzdanost tolika, — al tudi pri nas se ne manjka ljudi, ki tujega blaga ne pusté pri miru. Kmalu tù kmalu tam se sliši o ropu in kraji. Gospodje tatovi si pa tudi že vse popred pripravijo, da potem lože kaj odnesejo.

Tako so v eni vasi v malo dneh vsi psi poginili, in potem, ko ni bilo čuvajev, se je veliko pokradlo. Tù pa tam se ljudjé zopet s pismi brez imena strašijo s požarom itd. Če ne bo kmalu bolje, bomo še skoro morali s tatovi prav lepo ravnati, da nam vzamejo, kar jim je drago, da nam le po življenji ne strežejo!

Iz Idrije. (Vabilo.) Da se izvoli nov odbor in reši več društvenih zadev, bode v tukajšnji čitalnici občni zbor 3. dne januarja zvečer. Vljudno vabi vse častite družbenike v zbor odbor.

Iz Planine 24. grudna. — Ko se je zadnjikrat čitalo iz našega trga v „Novicah“ o čitalnici in neugodnih njenih razmerah, zbralo se je kakor navadno (vendar ne smem reči, zarad dopisa) v neki gostilnici precej gospodov in pričel se je živahen razgovor. Poslušal sem mirno sedé, ter sklepal iz vsega, da se bo na razvalinah nekdanje osnovala nova čitalnica; kajti sešteli so že ude — se vé da „in spe“, napovedali zbor, in vse je enoglasno pritrnilo nasvetu, da se naročé časniki in poišče stanovališče. Viktorija! sem si mislil, vendar bo nekaj. Al, ne vriskaj prezgodaj — velí stara prislovica. Kakor je bilo, tako je tudi zdaj. Vse je potihnilo, dasiravno se je o začetku znani rodoljub jako trudil, vsaj malo društvo napraviti; brž ko ne še ni vedel, da veje tukaj kos one burje, ktera hitro plašč zasuče. Šlo je tedaj vse „ad acta“, kakor pri nas marsiktera reč. Vendar še zmiraj ne obupamo, da ne bi — vsem oviram vkljub — iz rajne čitalnice kakor Fenis iz pepela oživila se pomlajena nova. Duh narodni se ne dá v „pano“ djati, in kdor to hoče, dela v roke le onemu „liberalizmu“, kteremu cilj in konec je vse nivelirati. Prostoslav.

Iz Gorenskega 26. dec. — „Tagblatt“ je v štev. 107. pa le zopet laž po svetu nesel, kjer trdi, da slovensko ime „Fužine“ za „Weissenfels“ je novo, še le zdaj od knezoškofijskega konzistorija skovano, našemu ljudstvu čisto neznanó ime. „Tagblatt“ je to ali sam s trte izvil, ali pa se je komú na limanice vsedel, češ, naj nese z drugimi lažmi tudi še to po svetu. — Treba mu je tedaj zopet poduka. Na ga tedaj! Slovensko ime „Fužine“ za nemški trg „Weissenfels“ je zgodovinsko in ljudstvu v dolini sploh znano ime; vsak otrok, ki je pri pameti, ga tù vé in njegov pomen pozná, da izvira od tukajšnih fužin (Hammerwerke), v kterih se že od starodavnih časov izdeluje železo in jeklo. Če na Gorenskem v dolini koga poprašáš za pot v „Fužine“, nihče ti je ne odkaže čez Koren proti Beljaku, ampak vsakdo proti Ratečam v nemški trg „Weissenfels“. Tega se je Tagblatovi prokurator gosp. Dežman, če je kedaj v natoroznanskih zadevah ondi popotoval, sam lahko prepričal, saj je naravno, da so Nemci besedo „Fužine“ za „Hammerwerk“ za pripravno spoznali. Saj je tudi slovenska vas v Bohinju „Stara fužina“ v nemški „Althammer“ prestavljena. In tudi ta ima od starih baron Zoisovih fužin ime, o kterih se železo izdeluje. Tudi „Kaltenbruna“ menda noben preprost človek ne pozná, „Fužine“ pa vsak. Naj bi se naša domača imena pustila, kakor jih je Bog ustvaril, kajti „vox populi, vox Dei“, in ne imeli bi tistih pokvék, ki so lepemu slovenskemu jeziku na sramoto; ostalo bi v vseh jezikih „Selo“ in Nemeč bi se gotovo čelusti ne izpahníl namesti da nam je lepo to besedo pokvaril v „Zellach“, „Visoko“ v „Waisach“, „Javorje“ v „Afriach“, „Luže“ v „Lausach“ itd. Naša lepa Sava mora biti „Sau“ in naš velikan Triglav celó „Terglu.“ Mar mora vsako slovensko lastno ime po prestavi nemško klofuto dobiti, da postane pokveka? — Po pravici je pel že pred leti naš Koseski: „Dajte sosedu nazaj, kar je najetega v njem!“ Zato imajo prav pisatelji, ki tudi v nemškem ali latinskem jeziku rabijo

lastna imena tako, kakor jih rabi narod, čegar lastnina so.

Iz Št. Jurja 22. dec. (*Izvrstno „konstitucional“!*) 25. novembra mi pošlje borovniški g. župnik 20 gold. 20 kr. po pošti. To pismo je romalo noter do Beljaka. Dobil sem ga 28. novembra s to-le opazko: „Comissionell eröffnet. Betrag von 20 fl. 20 kr. richtig, wieder ämtlich verwahrt. K. k. Fahrpostamt Villach 27/11 1868“. Podpisana sta lastnoročno pošten uradnik in pa konduktêr; njunih imen ne morem na tanko brati. — Borovniški g. župnik to izvedši prijazno popraša dotični poštni urad, kako da se je to zgodilo, in Georg Widter, c. kr. poštni oskrbnik v Beljaci, mu z „Eingesendet“ v časniku „Süddeutsche Post“ odgovori, v katerem se prav po žabje napenja ter med drugim pravi: „Ich verbitte mir aber die Ehre meines Amtes und der konstitutionellen Regierung so leichtfertig zu verdächtigen, wie Sie in Ihrer Zuschrift von 5. d. gethan. Sie drohen mit der Veröffentlichung“ itd. Ljubljanski „Tagblatt“, kteremu gradiva manjka in tedaj v vsako reč svoj nos vtakne si iskaje tvarine, tudi ta klasični „Eingesendet“ v svojem 102. listu priobčuje. Ker je že prebrskal to mravljišče, lepo ga prosimo, naj bi mi z g. Widter-jem vred povedal: zakaj je omenjeno pismo z enim pečatom od znotraj zapečateno, od borovniškega poštnega uradnika sprejeto in še s poštnim pečatom zavarovano, v Beljak romalo, ker se napis prav razločno bere „v Šentjur poleg Kranja“ in je (zavoljo „gleichberechtigung-e“!) še nemški pripisano „St. Georgen bei Krainburg?“ in ker menda pečati med potom niso poškodovani bili — saj to ni bilo poznati — zakaj se je to pismo „kommissionell“ odprlo? Mi nikogar nismo sumljali, in bi tudi besedice ne bili o tem omenili, ko bi „Tagblatt“ ne bil svojega dolzega nosú vmes vtaknil. Zato Dragotine, ki povsod radi vohate, razjasnite nam, kar nam ni jasno, da saj od prepisa onega „Eingesendet“ v Vaš list kaj koristi imamo. Simon Robič.

Iz Postojne 28. nov. — Da naša čitalnica ne umira, kakor je „Tagblatt“ debelo lagal, temu je zopet živ dokaz bila veselica 27. dne t. m. z godbo, Vilharjevo igro „Župan“, in s tombolo. Vsi igralci so svoje naloge prav dobro izvršili, posebno pa „nevestica Ančika“; v tej roli se je gospica Stegu-tova posebno odlikovala, akoravno je prvokrat na javni oder stopila. Po igri je bila tombola, in ko so nas še pevci s pesmijo „Naglo bratje“ razveselili, smo se zadovoljni domú vrnili s srčno željo, da nam odbor kmalu sopet napravi enako veselico, kar zdaj tem lože stori, ker imamo lično igrališče, za katero sta se posebno trudila blaga gospica Fabijanova in prijazni gosp. Herman. Očitno jima izrekujemo za to pripomoč srčno zahvalo! Škoda le, da bomo domoljubnega gospoda kmalu zgubili.

Iz Kranja. (*Vabilo k dobrodelni „besedi“ v čitalnici v nedeljo 3. januarja 1869.*) Načrt: 1. „Tuga“, samospev za glasovir od Lisinskoga. 2. „Na razhodu“ zbor od Riharja. 3. „Troisième fantasie par J. N. Lemoch za glasovir. 4. „Domovina“, zbor od Nedveda. 5. „Servus Petelinček“, šaloigra v 1 delu, poslovenil M. Vilhar. 6. Tombola. Dohodki te veselice so namenjeni za blagó, iz kterega delajo milosrčne gospé in gospodičine zimsko obleko za revno našo šolsko mladino, ktera se bo potem na sv. treh kraljev dan ob 1/2 12. dopoldne v čitalnični dvorani slovesno obdarovala. V ta namen je stavljena vstopnina za vsako osebo na 30 kr., pa hvaležno se sprejme tudi vsak veči dar. Častitim čitalničnim društvenikom se tudi naznanja, da bode ravno tisti dan ob 4. popoldne v čitalnici občni zbor, kterega dnevni red je sledeči: 1. Sporočilo tajnikovo. 2. Sporočilo blagajnikovo. 3. Volitev pregledo-

valcev računov. 4. Predlogi posamesnih udov. 5. Volitev predsednika, blagajnika in odbornikov.

Odbor.

Iz Ljubljane. V nedeljo dopoldne je odbor družbe kmetijske imel sejo, v kateri so bila pravila določena, po kterih naj se premije v denarjih delé za govejo živino, s kterimi se bode prihodnji mesec maj začelo; določena so bila tudi pravila, po kterih naj se biki za pleme prepuščajo gospodarjem. Da veljavo zadobé te pravila, jih je odbor poslal c. k. ministerstvu v potrjenje. — V poduk našim kmetom je odbor sklenil, da se popis, če bo mogoče po podobah razjasnjen, v veliko iztisih natisniti dá in med ljudstvo razdeli, da poznajo posebno dobra goveda iz Mürzthal-a, Mariahofen-a, Möllthal-a in Pinzgau-a, ktera bojo pri delitvi premij prednost dobivala mimo drugih.

— (*Nova svetovalca c. kr. deželne sodnije ljubljanske*) sta imenovana gosp. Schmidt, bivši okrajni svetovalac v Celji, in gosp. Jevnikar, bivši c. kr. okrajni sodnik v Postojni.

— Trgovska in obrtnijska zbornica je v sejah 17. in 28. t. m. mnogo važnih reči rešila, o kterih poročujemo prihodnjič.

— (*O novi mestni godbi.*) V nedeljo 27. decembra ob 11. uri dopoldne se je zbralo v redutni dvorani 40 gospodov, med kterimi tudi gosp. c. kr. deželni predsednik pl. Konrad Eibesfeld in gosp. deželni glavkar pl. dr. Wurzbach v posvêt, kako bi se nova ljubljanska godba uredila in za trdno ohranila. Pokazala je že sedaj pri koncerti v reduti, pri produkcijah v gostilnicah svojo izurjenost tako, da jej moremo prerokovati srečno prihodnost. Zahvaliti se moramo pa posebno gosp. Peter Kozler-ju, dosedanjemu, načelniku in pa tajniku g. Ed. Pour-ju za njuni trud in delavnost o tej mestu našemu potrebnim stvari. Predsedoval je tej skupščini gosp. Peter Kozler; v govoru svojem je izrekel željo in upanje, da bodejo vsi prijatelji muzike podpirali novo napravo; da se pa še vspešnejše na to dela, nasvetoval je izvoliti 15 odbornikov, ki bi načrtili pravila, prevzeli vodstvo godbe in sklicali o pravem času zbor vseh podpirateljev. Predlog bil je sprejet in izvoljeni so bili gospodje: Baumgarten Janez mlajši, dr. K. Bleiweis, Bürger, Frölih, Förster, Peter Gili, Hartman, dr. pl. Kaltenecker, Petričič, Peter Kozler, Pour, Ravnikar Franjo, dr. vitez Stökel, Aleks. Dreo in Vojteh Valenta. — Gospod Pour je poročal v denarstvenem stanju godbe in kazal, da je le še malo podpore treba, da se godba trdno ustanovi za mnogaja leta. Upamo, da vsi prebivalci glavnega mesta pod pazduho sežejo tej lepi napravi in da djansko podpornike zagledamo tudi na oni strani, ktera je dosihmal še malo novcev donesla.

— „Danica“ naznanja, da pravil za katoliško družbo kranjsko c. k. deželna vlada ni potrdila; v oddelku d. pod št. 2. (ki odločuje skrb društva, da se odvrtačajo katoliški veri protivni časniki in knjige) je bil spotikljej. Da se čas ne trati, se začasni odbor ni hotel do ministerstva obrniti, temuč je vso vrstico izpustil in pravila zopet predložil v potrjenje, nad kterim zdaj ni več dvomiti. — Ker „Tagbl.“ silno roji zoper to društvo, pravi „Danica“, da blezo čuti, da bode tù kaj dobrega.

— (*Dramatično društvo*) je na korist svoji blagajnici na sv. Štefana večer v dvorani čitalnični dalo 3 glediščine igre. Prepolna dvorana bila je znamenje priljubljenosti tega društva, kteremu se je ob tej priliki izmed občinstva poklonil lep cvetličin venec. Vse tri šaloigre so bile pohvalno sprejete in to po pravici, ker gospodje in gospodičine so svoje naloge hvalevredno vršili. V igri „gospod regisseur“ je gosp. J. Noli

imel dosti težko nalogo, da zadrege „regisseurjeve“ niso bile dolgočasne; v igri „Ženin od gladi“ smo v mlademu gosp. Horak-u videli novo in prav izvrstno komično moč; hvalevredno ste zvršile naloge gospodični M. Horakova in Jakova, pa tudi vsi drugi so storili, kar so mogli, da so to malo nejasno igro, polno neverjetnosti, dobro končali. Opereta „Advokata“ je spet poslušalcem prav dobro došla: trije izvrstni glasovi in ročno igranje pridobili so opereti, če tudi je bila že večkrat slišana, živo pohvalo.

— (Letni zbor čitalnice ljubljanske) se je v saboto začel s tem, da je predsednik dr. Jan. Bleiweis zbor začel z ogovorom, v katerem se je ozrl na preteklih 7 let čitalničnih in še posebno na delovanje letošnjega leta, ter se v imenu odborov zahvalil za zdatno podporo pevskega zboru in dramatičnemu društvu, pa tudi trgovcu g. Bernardu Jentel-ju za marljivo opravo družbenega blagajništva. Spomnil se je tudi milodarne božičnice, s katero se je čitalnica prikupila srca vseh meščanov, kateri imajo čutje za ubogo šolsko mladino. — Potem je tajnik g. Žagar na drobno poročal o delovanju čitalničnem preteklo leto, in kazal, da je storila lep korak naprej: udom svojim je stregla z obilnimi časniki; „besed“ je napravila 16 (sporočilo našteva znamenitejše med njimi posebno in imenuje najizvrstnejše moči, ki so pomagale); sklenil je gosp. poročevalec z veliko pohvalo sprejeto sporočilo z besedami: „In tako složni napredujmo tudi prihodnje leto!“ Zbor je potem željo izrekel, da se imeniku prihodnjega leta dodá to sporočilo, vrh tega pa tudi programi posamnih „besed“ letošnjega leta. — Gosp. Bernard Jentel je objavil potem račun preteklega leta, proračun prihodnjega in natančni inventar čitalničin, čegar vrednost je cenjena na 1313 gold. 65 kr. Proračun — z izvzetimi časniki, ki jih čitalnica brez plačila dobiva — kaže, da se bo za časnike potrebovalo 305 gld. 44 kr., za „besede“ 267 gld. itd. — Zbor je zahvalno sprejel trojno delo g. Jentel-ja, in ker nihče ni nobenega predloga stavil, so bili gospodje Brus, Kušar in Gutman soglasno izvoljeni za preglednike računa 1868. leta. — Podpredsednik g. dr. Costa je naznanil zboru veselo novico, da je zopet bilo 10 akcij darovanih društvu in da po takem odpade srečkanje. — Ker ni bilo od nobene strani nobenega posebnega predloga, je volitev končala sejo. Dr. Jan. Bleiweis je bil per acclamationem voljen spet za predsednika, in ravno tako trgovec g. Karl Cvajar za blagajnika; za odbornike pa enoglasno ali z veliko večino glasov gospodje: deželni odbornik dr. Costa, trgovec Jož. Debevec, trgovec Iv. Vilhar, dr. Zupanec, hišni posestnik Grazelli, deželni blagajnik Ravnikar, kontrolor deželne blagajnice Žagar, dr. Poklukar, dr. Drag. Bleiweis, podpredsednik kupčijske zbornice Horak, trgovec Jamšek, prof. dr. Vončina, mestni učitelj Andr. Praprotnik, trgovec Anton Jentel in pravnik Gutman.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Postava od 23. dne t. m. oklicuje, da se imajo davki od novega leta do konca sušca poberati po sedanji meri.

— Ministra dr. Giskra in dr. Berger sta za svoje zasluge prejela red železne krone prve vrste; dr. Banhans pa si z državnim poslanstvom zaslužil visoko službo v ministerstvu.

— Ces. kralj. najvišje sodnije dunajske svetovalec Schwab — mož, ki je na najvišem mestu sodil čez druge — je bil unidan zarad hudodelstva goljufije na 4 leta v težko ječo obsojen.

Iz Dalmacije. Čigava bo Dalmacija? to je prvo veliko vprašanje, po katerem se utegne dunajsko in ogersko ministerstvo razpreti. Ogri trdijo, da je del „trojedne kraljevine“, da po takem je ogerska, — dunajsko ministerstvo pa bode se na to opiralo, da je Schmerling Dalmacijo posadil v cisalajtansko državno zbornico.

Hrvaško. Prihodnji mesec bo inštalacija novega bana hrvaškega barona Raucha; časniki pravijo, da Nj. Veličanstvi cesar in cesarica prideta takrat v Zagreb. — Namesti „Dragoljuba“ izhaja prihodnje leto z Matično podporo beletrističin list „Vienac.“

Ogersko. Ker bodo po preteku 3 let prihodnje leto nove volitve deželnih poslancev za deželni zbor ogerski, se že različne stranke pripravljajo na boj volitni. Deakova stranka je imela zdaj večino v deželnem zboru in Magjari so dosegli, kar se še samim sanjalo ni pred 3 leti; vendar še niso vsi zadovoljni s tem; Ogersko hočejo imeti kot „államo“ (državo) le na tanki nitki osebne unije vezane z Avstrijo. Deak, glava Magjarov, je s tem, da trdi, da „na Ogerskem je le en političen narod in to magjarski“, vse druge narode ogerske zoper sebe na upor pozval tako, kakor je ranjki cesar Jožef II. si Magjare hude protivnike nekdanj s tem vstvaril, da je rekel: „v mojem cesarstvu je le en političen narod in to nemški.“

Francosko. Cesar Napoleon si je izvolil nekoliko novih ministrov. Kakor je obledela glorijska Napoleonova, tako tudi ministri njegovi nimajo toliko premembe, kakor nekdanj; sploh morajo plesati kakor jim on gode. Lavalette, minister vnanjih oprav, je iskren prijatelj Prusiji in Italiji.

Turčija. Turško-grške homatije se ne bojo z lepo razvozljale. Sultanova vlada glavo zeló po konci nosi in odbija vsako konferencijo (posvêt z drugimi vladami), ki se ne opira na zadnjo besedo (ultimatum), katero je izrekla proti grški vladi; da bi Kreto dala iz svojih rok, ni misliti, kakor tudi tega ne, da bi le stopinjo svoje zemlje odstopila. To isto pravilo — to je celoto Turčije — trdi tudi lord Clarendon, novi angleški minister. „Zukunft“ pa naznanja osodepolno novico, da turška vlada trdi, da ima gotove dokaze v rokah, da ste Rusija in Prusija v zvezi z Rumunijo in Srbijo zoper Turčijo. Za tega voljo je brž spet 10.000 novih pušk poslala svojemu vojskovodju Omeru paši, ki pa si ne upa zdaj z vojsko naprej se pomekniti, ker bi mu Tesalija za petami gorela. Po vsem tem novo leto ne bode prineslo oljike mirú.

Listnica vredništva. Gosp. „Domoljubu“ iz Ipavskega: Ker gospod K. trdi, da je Vaš dopis po krivi poti prišel v „Novice“, prosimo, da mu sami v prihodnjih „Novicah“ odgovor daste.

Zitna cena

v Ljubljani 26. decembra 1868.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 4 fl. 60 — banaške 5 fl. 20. — turšice 3 fl. 20. — soršice 3 fl. 60. — rži 3 fl. 20. — ječmena 2 fl. 50. — prosa 2 fl. 40. — ajde 2 fl. 40. — ovsa 1 fl. 80 — Krompir 1 fl. 20.

Kursi na Dunaji 29. decembra.

5% metaliki 58 fl. 75 kr. Ažijo srebra 117 fl. 75 kr.
Narodno posojilo 64 fl. 10 kr. Cekini 5 fl. 68 kr.

Loterijske srečke:

V Trstu 23. dec. 1868: **39. 60. 47. 7. 37.**
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 9. januarja 1869.